

Autorica: Nada Gruja
Razred: 3.f
Mentorica: Sanja Zeko
Škola: Zdravstvena škola
Šoltanska 15
21000 Split

SVJETLOST NA KRAJU TUNELA

Moji su roditelji prije 27 godina dobili svog prvorođenca, Josipa. Nedonošče, zdravstveni problemi, bolnice, neprospavane noći. Roditelji jako mladi. Dok su se drugi zabavljali, oni su bdjeli nad prvorođencem i radovali se svakom novom danu. Njihova utjeha bio je Bog!

Praznovjerni puk proždirao ih je pogledima čuđenja, a i gađenja, kao da će invaliditet prijeći na njih ako mu se približe. Dok su u prolazu kroz usta blagoslivljali, u srcima su proklinjali. Govorili bi: " Blaženi Bog da ga digne".

Zabijali su smrtnu strijelu u srca mojih roditelja jer nisu shvaćali da Josip nije bio Božja kazna za njih, nego blagoslov od Boga. Kada bi govorili: " Tko zna čije on grijehe ispašta?" nisu znali da Svevišnji prašta, a ne kažnjava, ne znajući kakva nevina, čista i Božja ljubav od Josipa dolazi. Zato i u molitvama pobožnoga srca molimo " Bože moj, istrgni me iz ruke bezbožnika, iz šake grešnika i nasilnika, jer ti si nada moja Gospodine, ti si od mladosti moje pouzdanje".

Nada, ufanje i vjera nikada se nisu ugasili u srcima mojih roditelja. Zato sam i ja stigla u tu blagoslovljenu obitelj. Ja, koja sam za njih Nada u budućnost, "svjetlost na kraju tunela" kako kaže moja mama. Samo u Bogu njihova je duša nalazila mir, jer od njega im je dolazila nada. Nakon uporne borbe, s vjerom u Boga, danas imam i brata Lovru.

Medicina je, i kod nas i u drugim zemljama, odustala od mojega brata Josipa. Rekli su kako neće dočekati svoj 5. rođendan, a on je nedavno slavio i svoj 27.

25. rođendan proslavio je u Jedinici intenzivnog liječenja. Svi su digli ruke od njega samo Bog - ne. Svi smo se molili. Jedini predmet, osim kopči od aparata i igala na njegovu tijelu, bila je krunica.

***«Kod Boga je moja utjeha. samo u Bogu počiva moja duša. Od njega mi dolazi spasenje. On je jedini hridina moja i spasenje moje, branik moj, da se ne poljuljam nikada.»
Ps (62,2-3)***